

MILJÖUTSKOTTETS UTLÅTANDE 23/2004 rd

Regeringens proposition om statsbudgeten för 2005

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 16 september 2004 regeringens proposition om statsbudgeten för 2005 (RP 151/2004 rd) till finansutskottet för beredning.

Miljöutskottet har med stöd av 38 § 3 mom. i riksdagens arbetsordning beslutat lämna utlåtande om budgetpropositionen till finansutskottet till de delar den hänför sig till utskottets behörighetsområde.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- finansminister Antti Kalliomäki, budgetråd Pekka Pelkonen och äldre budgetsekreterare Päivi Valkama, finansministeriet
- jord- och skogsbruksminister Juha Korkeaoja och vattenförvaltningsråd Jaakko Sierla, jord- och skogsbruksministeriet
- miljöminister Jan-Erik Enestam, ekonomidirektör Oili Hintsala, utvecklingsdirektör Markku Tahvanainen, regeringsråd Taru Hallberg, regeringsråd Ulla Kaarikivi-Laine, miljøråd Olli Pahkala, överingenjör Jorma Kaloinen, överinspektör Jukka-Pekka Flander och överinspektör Anna-Maija Pajukallio, miljöministeriet
- planeringsingenjör Outi Pyy, Finlands miljöcentral

- överdirektör Teuvo Ijäs, Statens bostadsfond
- biträdande direktör Marja-Liisa Hintsanen, Forststyrelsen
- direktör Mauno Rönkkömäki, Norra Österbottens miljöcentral
- direktör Leena Saviranta, Nylands miljöcentral
- branschdirektör Matti Arvinen, Borgå stad
- koncerndirektör Ben Grass, VVO-yhtymä Oyj
- miljöchef Maija Hakanen och specialmedarbetare Eero Hiltunen, Finlands Kommunförbund
- ombudsman Timo Heinonen, Asuntokiinteistö- ja rakennuttajaliitto ASRA ry
- forskningschef Mauri Marttila, Finlands Fastighetsförbund rf
- ombudsman Eero Yrjö-Koskinen och projektansvarig Tapani Veistola, Finlands naturskyddsförbund rf
- verkställande direktör Rauno Piippo, Vatten- och avloppsverksföreningen i Finland rf
- generalsekreterare Anne Viita, Vuokralaisten Keskusliitto ry
- ombudsman Eeva-Maija Bergholm och specialforskare Anna-Liisa Kiiskinen, Sällskapet för Miljöfostran i Finland rf.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av miljöavdelningen för folkhälsoarbetet i Tavastehuset.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Miljöutskottet har i behandlingen av budgetpropositionen fäst särskild uppmärksamhet vid främjande av boendet, miljöförvaltningens resurser, anslagsnivån för miljöarbeten de kommande åren, däribland vattenanskaffning i samhällena och på glesbygden, restauration av förorenade markområden, skydd av Finska viken och Östersjön och vissa understöd.

Detaljmotivering

Främjande av boendet

Enligt utskottet förverkligar statsbudgeten till den del som gäller främjande av boendet mycket väl de mål regeringen har godkänt i sitt bostadspolitiska program. För arava- och räntestödslån anvisas en gemensam fullmakt på sammanlagt 700 miljoner euro. Av detta belopp får aravalånen emellertid uppgå till högst 240 miljoner euro. Således prioriteras räntestödslånen. För borgenslån för bostadsrättshus- och hyreshusproduktion föreslås en godkännandefullmakt på 30 miljoner euro. För reparations- och energiunderstöd anvisas 70 miljoner euro, för investeringsunderstöd för specialgrupper 34 miljoner euro, för byggande av kommunalteknik i nya bostadsområden 12,5 miljoner euro och för hyres- och bostadsrättshus som har ekonomiska svårigheter 2,6 miljoner euro. Dessa fullmakter för lån och understöd kan på en allmän nivå anses vara tillräckliga. Utskottet är emellertid bekymrat över att den sociala bostadsproduktionen inte är på en sådan nivå som eftersträfvats och det bostadspolitiska programmet, fastän det genomförs, inte ser ut att kunna lösa alla aktuella bostadspolitiska problem. De mest akuta problemen är följande.

Enligt budgetpropositionen inleds 2005 byggandet av 6 500 bostäder med arava-, räntestöds- och borgenslån. Vid behov ökas fullmakterna i tilläggsbudgeten så att det blir möjligt att inleda byggandet av högst 10 000 bostäder. I fråga om den sociala bostadsproduktionen är läget

emellertid fortfarande likadant som i fjol. Trots att fullmakterna räcker till för att bygga 10 000 bostäder kommer produktionen att stanna vid cirka 6 500 bostäder. Efterfrågan på räntestöds- och aravalån är inte lika stor som förr nu när räntenivån är låg och tillgången på pengar inte mera är ett problem. Produktionen av aravahyresbostäder kan inte konkurrera med produktionen av ägarbostäder. Det finns inte tillgång till tomter till rimligt pris i tillväxtcentrumen och byggnadskostnaderna har blivit höga. Delvis på grund av de nuvarande lånevillkoren blir hyrorna i den av staten understödda bostadsproduktionen så höga att produktionen inte lönar sig.

De strukturella förändringarna på finansieringsmarknaden och den lägre räntenivån har minskat behovet av bostadspolitiskt stöd. Bostadsfinansierings- och stödssystemen har dock fortfarande en mycket stor betydelse som ett led i en stabil bostadspolitik. Trots att marknadsläget är bra och det produceras fritt finansierade bostäder behövs det fortfarande produktion av statsunderstödda säkra bostäder till rimligt pris för att trygga en långsiktig bostadspolitik som inte är beroende av konjunkturerna och i synnerhet för att trygga de mindre bemedlades ställning. Den sociala bostadsfinansieringen bör ytterligare stärkas för att göra rimliga boendekostnader möjliga. Orimliga boendeutgifter gör det svårare att få arbetskraft, speciellt i tillväxtcentra. Utskottet anser också att det är viktigt med ett nytt understödssystem för att förbättra bostadsförhållandena för specialgrupper. Efter att Penningautomatföreningen på grund av konkurrenslagstiftningen dragit sig tillbaka från att bistå vid finansieringen av lämpliga bostäder för till exempel psykiskt handikappade har byggandet av dessa bostäder upphört. Ett fungerande system för understöd för specialgrupper kan öka intresset för att bygga hyresbostäder med räntestöd.

Utskottet framhåller att också bestämmelserna om allmännyttighet i fortsättningen bör bedömas ur den synvinkeln huruvida de fortfarande har en stor inverkan på att nyproduktionen inte

kommer i gång. Bestämmelserna luckrades upp redan på våren 2004 när ändringar genomfördes för att få i gång nyproduktion och för att garantera att befintliga bostäder fortsatt används för boende och förbättras. Arava- och räntestöds-systemet för ombyggnad medför mångåriga begränsningar för användning och överlåtelse. Begränsningarna minskar intresset för dessa stödformer i synnerhet för att räntestödslånet i praktiken endast täcker en liten del av reparationslånet. Möjligheten att höja lånets maximibelopp till en nivå som är närmare de verkliga kostnaderna kan öka intresset för lånet utan att man i väsentlig grad behöver avstå från de begränsningar som gäller allmännyttigheten. Utskottet framhåller i detta sammanhang att bestämmelserna om allmännyttighet i sig fortfarande behövs för att säkra att regeringens bostadspolitiska mål genomförs.

Enligt budgetpropositionen beviljas aravalån inte längre för ombyggnad utan finansieringen tillgodoses helt och hållet med räntestödslån. Utskottet konstaterar att det inte finner det motiverat att man lägger ner ett i princip fungerande system och menar att aravalån för ombyggnad bör bibehållas som ett finansieringsalternativ. Utskottet påpekar att i synnerhet ombyggnaden av studentbostäder och åldringsbostäder kan försvåras, fast syftet i och för sig är att ersätta aravalån för ombyggnad med räntestödslån. När riksdagen i budgetbehandlingen 2004 återställde aravalånesystemet för ombyggnad förutsatte riksdagen i samband med att den godkände budgetförslaget att villkoren för aravalån för ombyggnad justeras så att de blir konkurrenskraftigare jämfört med lån till marknadsvillkor. Lånevillkoren har emellertid inte justerats och aravalånesystemet för ombyggnad är inte konkurrenskraftigt nu. Utskottet menar att aravalånen för ombyggnad bör bibehållas som ett alternativ, men detta innebär att villkoren för aravalån måste förbättras. Utskottet föreslår att aravalån för ombyggnad fortfarande beviljas, efter en justering av lånevillkoren, som en låneform som riktas till grupper som mest behöver det, till studerande, servicehus och förorter. Utskottet understryker att när förortsprojektet slutförs finns det

ett särskilt behov att säkra att ombyggnadsverksamheten kan fortsätta i förorterna på ett systematiskt sätt.

Till sist understryker utskottet med eftertryck att i motsats till regeringsprogrammet och regeringens bostadspolitiska program föreslås i budgeten att 130 miljoner euro överförs från statens bostadsfond till budgeten. Enligt utskottet kan det inte godkännas att statens bostadsfonds medel används för allmän täckning av statsbudgeten. Även om den föreslagna separata överföringen inte äventyrar fondens verksamhet 2005 gör upprepade överföringar det svårt för fonden att genomföra en långsiktig bostadspolitik. Utskottet anser att det hade varit lämpligt att komma överens om ett så viktigt strukturellt avgörande inom ramen för det bostadspolitiska programmet. Enligt utskottet bör bostadsfondens medel användas för de ändamål den är grundad för och att det inte är lämpligt att utnyttja fondens goda finansiella läge för allmän täckning av statsbudgeten. Bostadsfondens medel kunde användas till exempel för att sänka räntorna på gamla aravalån till en nivå som ligger närmare marknadsräntorna vilket direkt påverkar boendekostnaderna och därigenom hyrorna. Utöver att nya bostäder byggs bör det befintliga bostadsbeståndet underhållas bättre och renoveras också med tanke på den äldre befolkningens behov (livscykelboende). Dessutom bör produktion av bostäder för specialgrupper påskyndas och byggande i trä främjas. Bostadsfondens roll, uppgifter och möjligheter för regionalisering utreds som bäst. Utskottet finner utredningen ytterst angelägen. När den sociala bostadsproduktionen släpar långt efter målen och priset på bostaden blir högre och hyrorna stiger trots att lånevillkoren har justerats, finns det ett klart behov av en grundlig utredning. Utskottet anser att de viktigaste besluten om bostadsfondens i framtiden bör fattas utifrån en långsiktig samlad bedömning som en del av bostadspolitiken. Med hänvisning till det ovanstående föreslår miljöutskottet till finansutskottet:

att finansutskottet i sitt betänkande anför att det föreslagna förfarandet som gäller

överföring av bostadsfondens medel för allmän täckning av budgeten varken kan godkännas eller motiveras med sakskäl. Regeringen bör se till att budgeten inte mera används för att lösa frågor som ska behandlas i sådana strategiska program som regeringens bostadspolitiska program.

Miljöförvaltningens resurser

Miljöutskottet har upprepade gånger påpekat att miljöförvaltningen måste få adekvata resurser. Riksdagen godkände senast i juni 2004 ett uttalande enligt vilket riksdagen förutsätter att regeringen följer upp den samlade handläggningstiden för miljöärenden och i förekommande fall utökar resurserna för administrationen för att handläggningstiderna ska förkortas och rättssäkerheten tillgodoses på behörigt sätt (RP 165/2003 rd — MiUB 13/2004 rd). Både de regionala miljöcentralerna och kommunerna har upplevt det som ett problem att de inte har adekvata resurser.

De regionala miljöcentralernas uppgifter har ökat under de senaste åren. Till deras uppgifter hör frågor i anslutning till miljövärd, markanvändning, styrning av byggandet, naturvård, vård av kulturmiljön, miljöforskning och uppföljning samt miljökunskap. Miljöcentralerna sköter också de uppgifter i anslutning till nyttjande och vård av vattentillgångarna som hör till jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Beredningen av programmet Natura 2000 och genomförandet av naturskyddsprogrammet har krävt mycket resurser. Bristen på resurser försvårar till exempel underhåll och utveckling av nationalparker och naturskyddsområden. Utskottet finner det viktigt att en strategi görs upp för principerna om underhållet av nationalparker i vilken man beaktar både bevarande av naturvärden och stödjande av näringsverksamhet i parkerna och det växande behovet att använda parkerna för rekreation.

Verkställigheten av ramdirektivet för vattenpolitik förutsätter att vattenresurserna utreds och förvaltningsplaner jämte åtgärdsprogram upp-

rättas inom vattenförvaltningsområdena. Detta ger upphov till ett behov av tilläggsresurser på sammanlagt inemot 20 årsverken. Införandet av miljöskyddslagen förutsätter att miljötillståndet förnyas och behandlingen av ansökningarna har hopat sig. Utskottet anser att det i och för sig är bra att det i tilläggsbudgeten anvisas 0,9 miljoner euro som en utgift av engångsnatur för kostnaderna 2004 för att avveckla den nuvarande anhopningen. Detta avhjälpas emellertid inte det grundläggande problemet.

De regionala miljöcentralernas utgifter har varit cirka 180—190 miljoner euro per år. Finansieringen fördelas mellan förvaltningsområdena så att miljöministeriets förvaltningsområde anvisas 123 miljoner euro, jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde 29 miljoner euro och övriga förvaltningsområden 27 miljoner euro. Dessutom uppgår finansieringen utanför budgeten till 7 miljoner euro. Anslaget under omkostnadsmomentet (35.40.21) har en avgörande betydelse för basverksamheten. Anslagen för ersättningar för och anskaffning av naturskyddsområden är en stor utgiftspost i miljöcentralernas budgeter. Centralerna utför miljöskydds-, vattenskydds- och miljöarbeten med stor sysselsättande verkan. Verksamheten är således mycket mångsidig och den finansieras ur många källor. En större koncentrerings av finansieringen kan förbättra planeringen och en samlad hantering av verksamheten.

Den allmänt svaga utvecklingen inom den kommunala ekonomin har lett till att miljöskyddsförvaltningen i kommunerna har blivit mindre effektiv. Personalen och anslagen för omkostnader inom miljöskyddet har under de senaste åren minskat speciellt i små kommuner. Enligt kommunförbundets utredning har bestämmelserna om kommunernas miljöskyddsförvaltning åttadubblats sedan 1986 då kommunernas miljöförvaltning inrättades. Det finns uppskattningsvis sammanlagt cirka 30 000 tillståndspliktiga anläggningar och verksamheter av vilka de flesta (ca 80—85 %) hör till de kommunala miljöskyddsmyndigheternas befogenheter. Jämsides med tillstånds- och övervakningsuppgifterna har de andra miljöskyddsuppgifterna i kom-

munerna, bland annat uppföljning av miljöns tillstånd och planering, styrning och rådgivning i miljöskyddsfrågor, en allt större betydelse. Ur kommunernas synvinkel är det beklagligt att anslagen under det för dem viktigaste miljövårdsmomentet 35.10 minskar. Sammanlagt beräknas behovet av medel från kommunerna och staten uppgå till cirka 300—400 miljoner euro för att sanera kontaminerade markområden, trots att merparten av de totala kostnaderna påförs dem som har orsakat förstöringen och områdenas innehavare. Många av de brådskande objekten finns i medelstora och små kommuner och på grund av ekonomiska orsaker har de svårigheter att utföra sanering av de här ofta mycket dyra herrelösa projekten.

Miljöutskottet understryker att det är viktigt att statens och kommunernas miljöförvaltning får adekvata resurser eftersom en fungerande förvaltning direkt påverkar företagen och medborgarna. Snabb, sakkunnig behandling av tillstånd och en fungerande övervakning jämte handledning och rådgivning är viktiga både med tanke på konkurrenskraften och de grundläggande fri- och rättigheterna. Kommunernas bristande ekonomiska resurser kan ta sig uttryck i miljötillstånd av låg standard eller planer vilkas behandling belastar rättsskyddssystemet i de högre instanserna och leder till att behandlingen av ärendena fördröjs. Möjligheterna att göra miljöförvaltningen effektivare och undanröja eventuella överlappningar bör också utredas. Miljöministeriet har låtit göra en utredning om kommunernas resurser för miljövårdsförvaltning (Kommunala resurser för miljövårdsförvaltning, Risto Mansikkamäki, miljöministeriets publikationer 704;2004). Miljöministeriet har också tillkallat en utredningsman som ska utreda de olika alternativen för utveckling av statens miljötillståndsförvaltning. Utskottet finner det viktigt att det görs en samlad bedömning av miljöförvaltningens resurser och effektiv verksamhet inom miljö- och naturskyddet säkras med adekvata resurser. Med hänvisning till det ovanstående föreslår miljöutskottet till finansutskottet,

att finansutskottet i sitt betänkande förutsätter att det görs en samlad bedömning av miljöförvaltningen och en godtagbar nivå på anslagen för förvaltningens omkostnader säkras.

Miljövårdsarbeten

Det finns ett konkret behov att öka anslaget under momentet för miljövårdsarbeten, både för att främja miljöskyddet och sysselsättningen. I budgetpropositionen föreslås 9,4 miljoner euro för miljövårdsarbeten. Behovet av resurser är mycket större för det behövs nya överföringsledningar för att Östersjön och insjöområdena ska kunna skyddas effektivare. Verkställigheten av ramdirektivet för vattenpolitik ökar trycket på restaurering av vattendragen också de närmaste åren. Det finns dessutom ett fortsatt behov av att sanera kontaminerade markområden. Enligt budgeten 2004 används 2,9 miljoner euro för att sanera kontaminerade markområden och 2,4 miljoner euro för restaurering av vattendrag och andra miljöarbeten. Med hänsyn till behovet är anslagsnivån alldeles för låg, eftersom det finns ett mycket större behov av resurser för både motiverade överföringsledningsprojekt och sanering av kontaminerade markområden som det brådskar med. Anslaget för miljövårdsarbeten från arbetsministeriets moment 34.06.77 har minskat i snabb takt och är också en orsak till att behovet av tilläggsanslag för miljövårdsarbeten ökar.

Kontaminerade markområden måste saneras när de utgör en risk för dem som bor nära eller det finns fara att de förorenar grundvattnet. Det handlar ofta om situationer där föroreningen är förorsakad av tidigare verksamhet vars utövare inte mera finns och i vilka det är orimligt att saneringskostnaderna påförs områdets nya ägare. I Finland uppgår antalet troligen kontaminerade områden till över 20 000. De totala kostnaderna för att sanera kontaminerade markområden stiger uppskattningsvis till 1—1,2 miljarder euro under 20 år. Saneringen brådskar åtminstone i 250 fall, och för att genomföra åtgärderna behövs en årlig satsning av staten på 7,5 miljoner

euro. Med den nuvarande anslagsnivån tar det 20 år att sanera dessa områden.

Miljöutskottet påpekar att avsikten var att intäkterna av avfallsskatten används för att sanera kontaminerade markområden och nedlagda sopptippar. I den 2002 reviderade riksomfattande avfallsplanen föreslogs att anslaget för avfallshantering ökas med 3 miljoner euro per år. I budgetpropositionen föreslås emellertid inte en höjning av anslaget. Att anslagen skärs ned står i strid med regeringsprogrammets mål att främja sanering av kontaminerade markområden. År 2003 anvisades i Sverige 44 miljoner euro för sanering av kontaminerade markområden. I Danmark är nivån densamma. I Nederländerna är anslaget hela 250 miljoner euro (år 2001). Utskottet förutsätter att anslaget åtminstone höjs med 3 miljoner euro och att de behov utskottet har framställt beaktas som sig bör i budgeten 2006. Samtidigt påpekar utskottet att det bör utredas hur rättvist avfallsskattesystemet är och vilka effekter det har på konkurrensen.

Med anslagen i budgeten för 2004 påbörjas fyra överföringsledningsprojekt och ett projekt för restaurering av vattendrag. Enligt miljöcentralens förslag behövs för miljövårdsarbeten sammanlagt cirka 10 miljoner euro om året för att finansiera närmare 50 överföringsledningsprojekt 2005—2008. Med den nuvarande anslagsnivån kan årligen bara vissa nya överföringsledningsprojekt påbörjas. Situationen är svår därför att utsläppen från Finland i Östersjön endast kan reduceras genom att minska den diffusa belastningen. Överföringsledningar bidrar också till att avloppsvattenhanteringen i glesbygderna kan skötas på behörigt sätt. Dessutom ökar verkställigheten av ramdirektivet för vattenpolitik behovet att restaurera vattendragen de närmaste åren.

Anslaget på 1,75 miljoner euro under moment 35.10.63 kan dessutom användas för vattenvård. Anslaget får bland annat användas till betalning av understöd enligt lagen om stödjan- de av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004) för investeringar som främjar vattenvården i samhällen och på glesbygden. Utskottet understryker att det är en stor utmaning för de närmaste

åren att förbättra den regionala vattenförsörjningen. I och med att kraven på hushållsvattnets kvalitet och hanteringen av avloppsvatten skärps bör man inom vattenförsörjningen satsa på större anläggningar, sammankoppling av avloppsnät och ökat samarbete mellan anläggningarna. Utöver dessa åtgärder är behandlingen av hushållsavloppsvatten på glesbygderna (Statsrådets förordning 542/2003) en stor uppgift som för att genomföras kräver en betydande ekonomisk satsning av fastighetsägarna. Översvämningarna sommaren 2004 påvisade också för sin del att det behövs en samlad bedömning av vattenförsörjningssystemen.

Med hänvisning till det ovanstående föreslår miljöutskottet till finansutskottet,

att finansutskottet i sitt betänkande förutsätter att anslaget för miljövårdsarbeten ökas med 5 miljoner euro.

Skydd av Finska viken och Östersjön

Oljetransporterna på Finska viken har under de senaste åren ökat kraftigt framför allt på grund av de nya oljehamnarna i Ryssland och den växande oljeexporten. Transporten uppgår uppskattningsvis redan i år till över 100 miljoner ton och till 190 miljoner ton 2010. Med anledning av att oljetransporterna har ökat har Finland höjt sin beredskap att bekämpa oljeskador. Farledsfartyget Seili har renoverats och försetts med anordningar för oljeuppsamling. Som bäst renoveras också bevakningsfartygen Tursas och Uisko.

I budgetpropositionen 2005 ingår en fullmakt för sjöfartsverket och Finlands miljöcentral att ingå ett långvarigt avtal om isbrytar- och miljövårdsuppdrag för bekämpning av olje- och andra miljöskador (moment 31.30.21 och 35.10.27). Avtalet ger under 20 år uppskattningsvis upphov till fasta serviceavgifter till ett belopp på 134 miljoner euro, varav Finlands miljöcentralers andel uppskattas till cirka 44 miljoner euro, dvs. cirka 2,2 miljoner euro om året. Utöver dessa tillkommer kostnaderna för de faktiska verksamhetsdagarna. Anslaget under moment 35.10.27 bör därför ökas med cirka 2,5 mil-

joner euro från och med 2007 då anslaget beräknas uppgå till cirka 5 miljoner euro.

Utskottet påpekar att till budgetpropositionen hänför sig också regeringens proposition med förslag till lag om oljeskyddsfonden (RP 119/2004 rd) och regeringens proposition med förslag om komplettering av den (RP 141/2004 rd), vilka för närvarande behandlas av riksdagen. Enligt lagförslaget i kompletteringspropositionen ska staten ur oljeskyddsfonden kunna få inte bara ersättning för kostnader för anskaffning av materiel för bekämpning av fartygsoljeskador utan också för kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen. Enligt propositionen är möjligheten att få ersättning generell och gäller också andra underhållskostnader än driftskostnaderna för kombibrytarens beredskap för oljebekämpning. I och med att kraven på bättre beredskap för oljebekämpning till största delen beror på exporttransporter från Ryssland är det motiverat att staten får bara en del av ersättningen för kostnaderna från oljeskyddsfonden och att en del kommer från anslag från allmänna medel som avsätts i statsbudgeten. Eftersom ersättningarna från oljeskyddsfonden ökar måste oljeskyddsavgiften permanent höjas till 0,50 euro per ton olja. Till följd av avgiftsförhöjningen kommer det att inflyta ungefär 1,9 miljoner euro om året till fonden.

För att skydda Finska viken är samarbetet med Ryssland och Estland av största vikt, understryker miljöutskottet. Samtidigt som materiel anskaffas för bekämpning av oljeskador är det viktigt att man försäkras om att samarbetet fungerar väl vid eventuella olyckor. Finland kan kräva effektiva vattenskyddsåtgärder av sina grannar endast om det självt satsar på vattenskyddsarbete, i synnerhet i syfte att begränsa diffus belastning.

Som utskottet konstaterar ovan föreslås i budgetpropositionen 1 750 000 euro för främjande av miljövården (35.10.63). Anslaget får bl.a. användas för investeringar som främjar vattenvården i samhällen och på glesbygden. Utvidgning av avloppsvattnätet till utkanterna av tätorterna och till förtätningar av bebyggelsen på glesbygden och effektivare eliminering av kväve från de stora tätorternas avloppsvatten leder till ett avsevärt tryck på anslagsökning.

Vissa understöd

I budgetpropositionen föreslås cirka 1,5 miljoner euro för understöd till naturskydds- och miljöorganisationer. Miljöorganisationerna fyller en viktig funktion när det gäller att förmedla medborgaropinionen och de har fått starkare förtästa som professionella aktörer. Organisationernas arbete bl.a. för att ta hand om skadade vilda djur är värdefullt. Dessutom behövs det bättre beredskap att ta hand om vilda djur som skadats vid oljeolyckor. Utskottet anser det vara viktigt att resurserna för miljöfostran tryggas. Om målen för en hållbar utveckling ska nås krävs det att konsumtionsvanorna ändras och därför bör miljöinformationen ökas och göras mera lättillgänglig. Miljöfostran har en viktig roll i detta arbete. Utskottet anser att anslaget bör ökas med 0,2 miljoner euro för att säkerställa kontinuiteten och utveckla verksamheten.

Utlåtande

Miljöutskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sagts ovan.

MiUU 23/2004 rd — RP 151/2004 rd

Helsingfors den 15 oktober 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Pentti Tiusanen /vänst
medl. Susanna Haapoja /cent
Rakel Hiltunen /sd (delvis)
Tuomo Hänninen /cent
Antti Kaikkonen /cent
Inkeri Kerola /cent
Kari Kärkkäinen /kd
Jouko Laxell /saml

Mikaela Nylander /sv
Heikki A. Ollila /saml
Eero Reijonen /cent
Satu Taiveaho /sd (delvis)
Unto Valpas /vänst
Ahti Vielma /saml
Pia Viitanen /sd
ers. Oras Tynkkynen /gröna.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.